

Κοινωνία Θεού

Η πίστη στο Χριστό δίνει νόημα στο χρόνο μας

Τον καιρό που βασιλιάς στην Ιουδαία ήταν ο Ηρώδης, ζούσε ένας ιερέας, ο Ζαχαρίας και η γυναίκα του, η Ελισάβετ. Ήταν και οι δυο τους δίκαιοι ενώπιον του Θεού, καθώς ζούσαν άμεμπτοι, ακολουθώντας τις εντολές Του. Αλλά δεν είχαν παιδιά, γιατί η Ελισάβετ ήταν στείρα, ενώ και οι δυο τους ήταν προχωρημένης ηλικίας.

Κάποτε, λοιπόν, ενώ ο Ζαχαρίας εκτελούσε τα ιερατικά του καθήκοντα, έπεσε σ' αυτόν ο κλήρος να μπει στο ναό του Κυρίου για να θυμιάσει. Όλο το πλήθος του λαού προσευχόταν, έξω από το ναό, την ώρα του θυμιάματος. Τότε εμφανίστηκε σ' αυτόν ένας άγγελος, που στεκόταν δεξιά από το θυσιαστήριο του θυμιάματος. Μόλις τον είδε ο Ζαχαρίας ταραχτήκε και κυριεύθηκε από φόβο. Αλλά ο άγγελος του είπε: «Μη φοβάσαι, Ζαχαρία, γιατί η παράκλησή σου εισακούστηκε και η γυναίκα σου η Ελισάβετ θα γεννήσει γιο και θα τον ονομάσεις Ιωάννη. Αυτός θα γίνει για σένα πηγή χαράς και αγαλλίασης και για τη γέννησή του πολλοί θα χαρούν. Γιατί θα είναι σπουδαίος άνθρωπος για το έργο του Θεού. Πολλούς Ισραηλίτες θα στρέψει πάλι στον Κύριο και Θεό τους».

Είπε τότε ο Ζαχαρίας στον άγγελο: «Και πώς θα το ξέρω αυτό; Γιατί εγώ είμαι γέρος και η γυναίκα μου προχωρημένης ηλικίας. Δεν μπορούμε να κάνουμε παιδιά πλέον». Τότε ο άγγελος του είπε: «Εγώ είμαι ο Γαβριήλ, που βρίσκομαι στην υπηρεσία του Κυρίου, και με έστειλε σε σένα για να σου μιλήσω και να σου πω τα καλά αυτά νέα. Τώρα, λοιπόν, άκου! Θα μείνεις βουβός και δε θα μπορείς να μιλήσεις ως την ημέρα που θα γίνουν αυτά, επειδή δεν πίστεψες στα λόγια μου, τα οποία θα πραγματοποιηθούν στην ώρα τους».

Στο μεταξύ, ο λαός περίμενε τον Ζαχαρία κι απορούσε για την αργοπορία του μέσα στον ναό. Όταν βγήκε, δεν μπορούσε να τους μιλήσει. Τότε κατάλαβαν ότι είδε κάποιο όραμα. Έτσι, εκείνος τους έκαμε νοήματα και παρέμενε άλαλος. Κι όταν πια συμπληρώθηκαν οι μέρες της ιερατικής του υπηρεσίας, αποσύρθηκε στο σπίτι του. Ύστερα, λοιπόν, από τις μέρες αυτές έμεινε έγκυος η γυναίκα του η Ελισάβετ, η οποία δεν το πίστεψε στην αρχή και κρυβόταν από τους άλλους για πέντε μήνες. Κατάλαβε όμως ότι αυτό ήταν το θέλημα του Θεού.

Συμπληρώθηκαν, λοιπόν, οι μέρες και η Ελισάβετ γέννησε γιό. Στο μεταξύ, άκουσαν οι γείτονες και οι συγγενείς της πως ο Κύριος της έδειξε πολύ μεγάλο έλεος και συμμετείχαν στη χαρά της. Και όταν έφτασε η όγδοη μέρα, ήρθαν να κάνουν περιτομή στο παιδί και ήθελαν να το ονομάσουν Ζαχαρία, επειδή αυτό ήταν το όνομα του πατέρα του. Τους μίλησε όμως η Ελισάβετ και τους είπε: «Όχι Ζαχαρίας αλλά Ιωάννης θα ονομαστεί». Τότε εκείνοι της είπαν: «Δεν υπάρχει κανένας ανάμεσα στους συγγενείς σου, που να έχει το όνομα αυτό!» Και ρωτούσαν με νοήματα τον πατέρα του, πώς θα ήθελε εκείνος να ονομαστεί. Εκείνος τότε ζήτησε μια μικρή πλάκα κι έγραψε: «Ιωάννης είναι το όνομά του». Και όλοι απόρησαν. Ακριβώς εκείνη τη στιγμή αφαιρέθηκε ο φραγμός από το στόμα και τη γλώσσα του και άρχισε να μιλάει δοξολογώντας τον Θεό! Φόβος κυριεύσε τότε όλους εκείνους που κατοικούσαν στις γύρω περιοχές, και σ' όλη την ορεινή περιοχή της Ιουδαίας συζητούσαν όλα αυτά τα γεγονότα. Και όλοι όσοι τα άκουσαν, τα φύλαγαν μέσα στην καρδιά τους λέγοντας: Τι πρόκειται άραγε να γίνει το παιδί αυτό; Και η ευλογία του Κυρίου ήταν μαζί του.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Ήταν και οι δυο τους δίκαιοι ενώπιον του Θεού: Ο Ζαχαρίας και η Ελισάβετ αγαπούσαν τον Θεό, είχαν πίστη σ' Αυτόν, αλλά δεν είχαν παιδιά. Εκείνα τα χρόνια το να είναι κανείς «άκληρος», το να μην έχει δηλαδή παιδιά, θεωρούνταν ντροπή, γιατί νόμιζαν πως ο Θεός είχε καταραστεί το ζευγάρι. Και όχι μόνο αυτό. Αν κάποιος καταγόταν από τη γενιά του Δαβίδ και δεν είχε παιδιά, έχανε την δυνατότητα και την ευλογία από την οικογένειά του να γεννηθεί ο Μεσσίας, ο Σωτήρας του κόσμου.

Γιατί εγώ είμαι γέρος και η γυναίκα μου προχωρημένης ηλικίας: Δεν είναι η πίστη στο Θεό που κινεί την σκέψη του Ζαχαρία, αλλά η δύναμη της λογικής. Είναι μεγάλος στην ηλικία, άρα δεν μπορεί να κάνει παιδιά. Η σκέψη του φαίνεται σωστή, αλλά δεν είναι. Κι αυτό γιατί ο Θεός του αποδεικνύει τη δύναμή Του, στέλνοντας τον άγγελό Του. Αυτός όμως βασίζεται στη λογική του, η οποία νικά την πίστη. Γι' αυτό κι ο άγγελος του λέει πως θα μείνει βουβός μέχρι να γεννήσει η γυναίκα του, προκειμένου να καταλάβει ότι η πίστη ξεπερνά κάθε ανθρώπινη δύναμη.

Όχι Ζαχαρίας αλλά Ιωάννης θα ονομαστεί: Ο Ζαχαρίας πλέον πιστεύει με όλη του την ύπαρξη. Έτσι, κάνει υπακοή στα λόγια του αγγέλου και ονομάζει το παιδί του Ιωάννη. Έτσι, ξαναβρίσκει τη φωνή του, γιατί πλέον κατάλαβε ότι μόνο η πίστη στο Θεό δίνει νόημα στη ζωή, στο χρόνο του ανθρώπου και κάνει τα αδύνατα δυνατά. Ο Ιωάννης θα γίνει ο Πρόδρομος, εκείνος που θα ανοίξει το δρόμο για να ακουστεί το μήνυμα της Βασιλείας του Θεού από το Χριστό. Ο Πρόδρομος θα περάσει τη ζωή του και το χρόνο του με νηστεία, προσευχή και προετοιμασία ώστε να κηρύξει τον ερχομό του Χριστού. Θα ζήσει το χρόνο ως αφορμή γνωριμίας με το Χριστό και η πίστη θα δώσει νόημα στη ζωή του.

Η πίστη στο Χριστό δίνει νόημα στο χρόνο μας και κάνει τα αδύνατα δυνατά.

Η ΣΕΛΙΔΑ

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ

Της

Ο δάσκαλος μαλώνει ένα μαθητή για την έκθεσή του.

- "Δεν ντρέπεσαι; Τι έκθεση είναι αυτή; Σύνθεση κακή, κείμενο γεμάτο λάθη, γράψιμο ελεεινό. Θα τη δείξω στον μπαμπά σου..."

- "Καλά θα του κάνετε, γιατί εκείνος την έγραψε!... Δεν μπορώ να τα ακούω εγώ μια ζωή!"

ΔΑΣΚΑΛΑ: Αν είχα 7 πορτοκάλια στο ένα χέρι και 8 στο άλλο τι θα είχα;
ΜΑΘΗΤΗΣ: Μεγάλα χέρια κυρία!

Ο Τοτός γυρνάει από το σχολείο και λέει στην μαμά του:

-Μαμά, πάω να παίξω στον κήπο.

-Με το καινούριο σου παντελονάκι;

-Όχι, με τους φίλους μου!

ΒΡΕΙΤΕ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ:

